

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/143/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812200871
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Minxová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812200871.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému J. Z.A.I., W.. XX.XX.XXXX, F. U. C., V. XXXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 3.986,38 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 31. júla 2012, č.k. 12C/116/2012-59 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania 43,02 eura do 3 dní od doručenia uznesenia na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením

1/ zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Rožňava č.k. 17Rob/7/2012-24 zo dňa 17.02.2012;

2/ konanie vo veci zastavil;

3/ rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku za podaný návrh vo výške 232,37 eura prostredníctvom Daňového úradu Bratislava do 15 dní odo dňa doručenia právoplatného uznesenia daňovému úradu;

4/ vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 380,83 eura v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Svoje rozhodnutie o zrušení platobného rozkazu odôvodnil poukazom na ust. § 173 ods. 1 a o zastavení konania poukazom na § 96 ods. 1 O.s.p., keďže žalobca vzal návrh na začatie konania späť. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a v znení neskorších predpisov.

O trovách konania účastníkov rozhodol podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. Uzavrel, že žalobca zavinil zastavenie konania, tým, že žalobu vzal v celom rozsahu späť a učinil tak potom ako vedľajší účastník

v odpore vzniesol námietku premlčania a táto námietka bola dôvodná. Uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka do konania bol vykonaný v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 O.s.p.. Postavenie vedľajšieho účastníka charakterizujú v zásade rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastníka. Toto postavenie mu umožňuje dať sa právne zastúpiť spôsobilým subjektom. Vedľajší účastník udelil plnomocenstvo na zastupovanie advokátovi, čím využil svoje právo, ktoré mu vyplýva zo zákona. Pokiaľ ide o poskytnuté právne služby vedľajšieho účastníka, uzavrel, že tieto boli vynaložené účelne, pretože žalobca vzal žalobu späť až po vznesenej námietke premlčania, keďže táto námietka bola dôvodná a súd by bol žalobu zamietol, pokiaľ by ju žalobca nebol vzal späť. Z uvedeného dôvodu vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov právneho zastupovania spolu vo výške 380,83 eura za 2 úkony právnej služby, vrátane režijného paušálu a DPH a na ich náhradu zaviazal žalobcu. Menovite vedľajšiemu účastníkovi priznal odmenu za prevzatie a prípravu zastúpenia v sume 151,05 eura (§ 10 ods. 1 citovanej vyhlášky v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ citovanej vyhlášky) a podanie odporu zo dňa 30.04.2012 v sume 151,05 eura a 2 x náhrada výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu 7,63 eura podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a zvýšenie odmeny a náhrady podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky o 20 % DPH, t.j. o sumu 63,47 eura. Pre výpočet tarifnej odmeny vychádzal zo sumy 3.986,38 eura.

Proti tomuto uzneseniu, v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

V dôvodoch odvolania uviedol, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania nemožno považovať za účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva, pretože aj keď zákon pripúšťa vstup vedľajšieho účastníka do konania, žalobca nevidí význam v jeho právnom zastúpení. Zdôraznil, že združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a jeho nehospodárnosti a na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p.. Poukázal na to, že rozhodnutie o náhrade trov právneho zastúpenia je nepreskúmateľné, nakoľko z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdiť. Uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 99,79 eura. Poukázal na ust. § 93 ods. 4 O.s.p. s tým, že je absurdné, ak žalobca ako účastník konania v zastúpení advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi. Poznamenal, že vedľajší účastník má principiálne právo na náhradu trov konania aj s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 71/2010 z 9. júna 2010. Žalobca vzal žalobu späť až po jeho vstupe do konania. Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je jeho združenie založené. Uviedol, že aj žalobca ako finančný gigant sa dáva zastupovať silnou advokátskou kanceláriou proti slabému spotrebiteľovi, ktorému vytyka to, že sa ho ujalo združenie, ktoré je na tento účel zriadené a združeniu vytyka, že sa dalo zastupovať advokátom. Úloha združenia je pritom nezastupiteľná, keďže sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ sa nevie sám brániť a na právneho zástupcu z radov advokátov nemá finančné prostriedky. Do pozornosti odvolacieho súdu dal tiež rozsudok Súdného dvora Európskej únie vo veci C-279/09, ako aj ust. § 137 O.s.p.. Uviedol, že v predmetnom prípade nie sú dôvody pre aplikáciu § 150 O.s.p.. Aj úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia musel realizovať. Výsledkom tohto úkonu - prevzatia a prípravy zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, je jeho vstup (ako vedľajšieho účastníka) do konania. Až potom môže nasledovať oboznamovanie sa so žalobou a s jej prílohami. Poukázal na viacero rozhodnutí krajských súdov v podobnej veci.

Odvolací súd vec podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal bez nariadenia pojednávania, preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka aj s konaním, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Vzhľadom k tomu, že žalobca podal odvolanie len čo do výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka (v sume 380,83 eura), právoplatnosť ostatných výrokov odvolaním žalobcu nebola dotknutá (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho prieskumu zostal tak len výrok o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že Okresný súd Rožňava vyhovel návrhu žalobcu a vydal platobný rozkaz zo dňa 17. februára 2012 č.k. 17Rob/7/2012-24. Podaním zo dňa 14.03.2012, doručeným prvostupňovému súdu dňa 15.03.2012 oznámil vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) prostredníctvom splnomocneného zástupcu JUDr. Ambróza Motyku (o čom svedčí kópia plnej moci v prílohe) podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstup do konania na podporu žalovaného. V tomto oznámení žiadal vedľajší účastník o doručenie návrhu s prílohami a súčasne navrhol priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania.

Dňa 4.05.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené podanie označené ako „odpor“ zo dňa 30.04.2012 podaný vedľajším účastníkom, v ktorom vedľajší účastník (o.i.) namietal premlčanie žalobcom uplatňovaného nároku. Rovnopis podania bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený dňa 31.05.2012.

Žalovanému sa vo veci vydaný platobný rozkaz, ani vyššie uvedené podanie vedľajšieho účastníka (a to ani prostredníctvom Mestskej polície C.) nepodarilo doručiť.

Podaním zo dňa 25.06.2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 29.06.2012 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť, bez uvedenia dôvodu, a navrhol konanie zastaviť a vrátiť mu súdny poplatok z návrhu. Zároveň navrhol vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa za danej situácie správne na rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom aplikoval ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., keďže uznal, že zastavenie konania zaviniť žalobca tým, že vzal žalobu v celom rozsahu späť, a preto je povinný nahradiť trovy konania nielen žalovanému, ale aj vedľajšiemu účastníkovi (popri žalovanom), ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého vystupuje (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Aj keď výšku priznaných trov vedľajšiemu účastníkovi žalobca nenamietal, odvolací súd preskúmal priznané trovy právneho zastúpenia a konštatuje, že tieto sú v súlade so súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia citovanými ustanoveniami vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

Odvolacie námietky žalobcu sú nedôvodné.

Súd prvého stupňa sa predovšetkým podrobne vypořiadal s námietkou žalobcu, ktorú opätovne uvádza v odvolaní, t.j. že aj keď je vedľajší účastník založený na ochranu spotrebiteľa, to nevylučuje, aby sa v konaní dal zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Opodstatnená je aj argumentácia súdu prvého stupňa, že s prihliadnutím na množstvo sporov, ako aj ich rozmanitosť, skutkovú aj právnu, nie je v možnostiach združenia chrániť záujmy spotrebiteľov bez právneho zástupcu. Tento názor zastáva aj odvolací súd, keďže v občianskom súdnom konaní má každý právo dať sa zastupovať ním splnomocneným zástupcom (§ 24, § 25 O.s.p. v spojení s čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

Stotožniť sa tiež možno s dôvodmi napadnutého uznesenia v časti, v ktorej poukazyval na to, že v predmetnej veci žalobca vzal žalobu späť až po doručení podania vedľajšieho účastníka zo dňa 30.04.2012, v ktorom vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky žalobcu uplatňovanej žalobou.

Vzhľadom na to, že vedľajší účastník vystupoval na strane žalovaného, a k zastaveniu konania došlo z dôvodu zavinenia žalobcu, lebo vzal žalobu späť v celom rozsahu, je žalobca povinný nahradiť trovy

konania žalovanému, a pretože vedľajší účastník zdieľa osud účastníka na strane ktorého vystupuje, má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania. Preskúmať však bolo potrebné, či trovy konania vyčíslené vedľajším účastníkom sú účelné. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka), musia byť totiž v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania.

Ako už bolo vyššie konštatované v podaní zo dňa 30.04.2012 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania práva. Teda vedľajší účastník vykonal v prospech žalovaného úkon, ktorý bol účelný, lebo nepochybne až po oboznámení sa s obsahom tohto podania vzal žalobca v celom rozsahu žalobu späť. Z tohto dôvodu aj odvolací súd považoval za účelný nielen úkon vedľajšieho účastníka zo dňa 30.04.2012, ale aj úkon „príprava a prevzatie zastúpenia“.

Odvolací súd z týchto dôvodov, ako aj z dôvodov, ktoré obsahuje uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým boli priznané trovy prvostupňového konania vedľajšiemu účastníkovi, toto uznesenie v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa na ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Účastníkmi odvolacieho konania boli žalobca a vedľajší účastník, lebo o právach a povinnostiach žalovaného sa v odvolacom konaní vôbec nerozhodovalo.

V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi. Na tom základe odvolací súd zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 43,02 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu) v sume 28,22 eura (§ 14 ods. 3 písm. b/ v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov), náhrady výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné v sume 7,63 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a 20 % dane z pridanej hodnoty vo výške 7,17 eura. Odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť priznanú náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka advokáta JUDr. Ambróza Motyku (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.